

U S N E S E N Í

Krajský soud v Ostravě rozhodl soudcem JUDr. Simonou Pittermannovou ve věci žalobce: **Ing. Tomáš Klesňák**, nar. 11.07.1969, bytem Dětská 2443/41, 100 00 Praha - Strašnice, proti žalovanému: **Ing. Lee Louda**, se sídlem Vodičkova 41, 110 00 Praha 1, insolvenční správce dlužníka: OKD, a.s., se sídlem Stonavská 2179, 735 06 Karviná - Doly IČ: 29382157, zastoupenému JUDr. Dušanem Dvořákem, advokátem se sídlem Hlinky 505/118, 603 00 Brno, o určení pravosti a výše pohledávky

t a k t o :

Soud **přibírá** do řízení na straně žalované jako dalšího účastníka společnost OKD, a.s., se sídlem Stonavská 2179, 735 06 Karviná – Doly, IČ: 26863154.

O d ů v o d ě n í :

Žalobou ze dne 09.09.2016 se žalobce domáhal, aby soud určil, že pohledávky žalobce v celkové výši 4.012.274,48 Kč přihlášené pod č. P 421-1 a P 421-2 do insolvenčního řízení vedeného u Krajského soudu v Ostravě pod sp.zn. KSOS 25 INS 10525/2016, jsou po právu jako pohledávky nezajištěné a nevykonatelné.

Ve vyjádření žalovaného ze dne 11.11.2016 žalovaný navrhl zamítnutí žaloby z důvodu, že ačkoli byla pohledávka v rámci soudem povolené reorganizace popřena žalovaným jakožto insolvenčním správcem i samotným dlužníkem, směřuje žaloba v rozporu s ust. § 336 odst. 2 zákona č. 182/2006 Sb., zákona o úpadku a způsobech jeho řešení (dále jen „insolvenční zákon“) pouze proti insolvenčnímu správci a nikoli také proti dlužníkovi.

Žalobce v podání ze dne 03.02.2017 namítal, že s názorem žalovaného nesouhlasí, současně navrhl, aby soud připustil přistoupení dlužníka do řízení na stranu žalovanou.

Podle ust. § 7 insolvenčního zákona platí, že nestanoví-li tento zákon jinak nebo není-li takový postup v rozporu se zásadami, na kterých spočívá insolvenční řízení, použijí se pro insolvenční řízení a pro incidenční spory přiměřeně ustanovení zákona č. 99/1963 Sb., občanského soudního řádu (dále jen „o.s.ř.“) týkající se sporného řízení, a není-li to možné,

ustanovení zákona o zvláštních řízeních soudních; ustanovení týkající se výkonu rozhodnutí nebo exekuce se však použijí přiměřeně jen tehdy, jestliže na ně tento zákon odkazuje.

Podle ust. § 92 odst. 1 o.s.ř. může soud na návrh žalobce připustit, aby do řízení přistoupil další účastník. Souhlasu toho, kdo má do řízení takto vstoupit, je potřeba jen, jestliže má vystupovat na straně žalobce.

Incidenční spor je svou povahou sporné řízení, které je ovládáno dispoziční zásadou. Přistoupení dalšího účastníka tak může navrhnout pouze žalobce, stanovisko žalovaného k tomuto návrhu nemá právní význam, a jde-li o přistoupení dalšího účastníka na straně žalované, nevyžaduje se souhlas toho, kdo má do řízení přistoupit. Přistoupení do řízení nastává dnem právní moci usnesení, kterým soud připustil, aby do řízení přistoupil další účastník.

Přistoupení dalšího účastníka do řízení soud nepřipustí zejména tehdy, kdyby v důsledku něho nastal nedostatek podmínky řízení, pro který by bylo nutné řízení zastavit, kdyby nebylo nepochybné, čeho se žalobce domáhá proti tomu, kdo má do řízení přistoupit na straně žalovaného, kdyby nebylo jednoznačné, čeho se proti žalovanému domáhá ten, kdo má do řízení přistoupit jako další žalobce, nebo kdyby přistoupení dalšího účastníka do řízení bylo v rozporu se zásadou hospodárnosti řízení. Platí též, že soud nepřipustí přistoupení dalšího žalovaného do řízení, je-li zřejmé, že dosavadní žalovaný již v době zahájení řízení nebyl věcně legitimován a že návrhem na přistoupení dalšího účastníka do řízení žalobce obchází institut záměny účastníků ve smyslu ust. § 92 odst. 2 o.s.ř. (srov. usnesení Nejvyššího soudu ze dne 29.05.2001, sp.zn. 29 Odo 232/2001, uveřejněné pod č. 9/2002 Sbírky soudních rozhodnutí a stanovisek, usnesení Nejvyššího soudu ze dne 15.02.2006, sp.zn. 29 Odo 119/2006, uveřejněné pod č. 1/2007 Sbírky soudních rozhodnutí a stanovisek).

Při rozhodování o přistoupení dalšího účastníka do řízení neposuzuje soud otázku věcné legitimace tohoto účastníka. Uvedený závěr se nepochybně prosadí i v situaci, kdy v řízení nejsou pochyby o tom, že osoba, která má do řízení vstoupit jako další žalovaný, je ve věci pasivně legitimována, ale (jen) o tom, zda nárok, který je předmětem řízení, byl (vůči této osobě) uplatněn včas. Jinak řečeno, při rozhodování o přistoupení dlužníka v reorganizaci jako dalšího žalovaného do řízení, v němž se přihlášený věřitel jako žalobce domáhá vůči insolvenčnímu správci určení pravosti, výše nebo pořadí své nevykonatelné pohledávky, není významné, zda vůči dlužníku v reorganizaci přihlášenému věřiteli uplynula lhůta k podání incidenční žaloby před podáním návrhu na přistoupení dlužníka v reorganizaci do řízení (srov. usnesení Nejvyššího soudu ze dne 16.08.2005, sp.zn. 33 Odo 903/2005, usnesení Nejvyššího soudu ze dne 25.10.2006, sp.zn. 22 Cdo 2416/2006, usnesení Nejvyššího soudu ze dne 28.11.2013, sp.zn. 29 ICdo 25/2013, usnesení Nejvyššího soudu ze dne 23.08.2007, sp.zn. 25 Cdo 2771/2007).

V daném případě jsou splněny všechny podmínky pro přistoupení dalšího účastníka do řízení dle ust. § 92 odst. 1 o.s.ř. a výše citované judikatury Nejvyššího soudu. Návrh na přistoupení dalšího účastníka podal žalobce jako osoba oprávněná, souhlas žalovaného je v tomto případě irelevantní a rovněž tak souhlas společnosti OKD, a.s., která bude v řízení vystupovat na straně žalované. V důsledku přistoupení dalšího žalovaného do řízení nenastane

nedostatek podmínky řízení, pro který by bylo nutné řízení zastavit. Rovněž je nepochybné, čeho se žalobce v řízení domáhá proti tomu, kdo má do řízení přistoupit na straně žalované. Přistoupení dalšího žalovaného do řízení není v rozporu ani se zásadou hospodárnosti řízení, neboť žalobce svůj návrh na přistoupení dalšího účastníka učinil ještě před zahájením soudního jednání, kdy soud ještě nezačal s dokazováním. Žalobce v daném případě neobchází institut záměny účastníků ve smyslu ustanovení § 92 odst. 2 o.s.ř..

S ohledem na výše uvedené skutečnosti rozhodl soud v souladu s ust. § 7 insolvenčního zákona a ust. § 92 odst. 1 o.s.ř. přibrat na stranu žalovanou společnost OKD, a.s..

Soud pro úplnost podotýká, že při rozhodování o přistoupení dalšího účastníka do řízení nebyla posuzována otázka věcné legitimace tohoto účastníka. Věcnou legitimaci bude soud zkoumat až v rozhodnutí ve věci samé.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení lze podat odvolání do 15 – ti dnů od jeho doručení k Vrchnímu soudu v Olomouci prostřednictvím Krajského soudu v Ostravě.

V Ostravě dne 28.03.2017

Za správnost vyhotovení:
Andrea Mrenicová

JUDr. Simona Pittermannová, v.r.
soudce